

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, VIII Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena S. – D.

P.. sekr. sąd. Aneta Szewczak

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko M. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 1.345,88 zł (tysiąc trzysta czterdzieści pięć złotych 88/100),

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407,30 zł (czterysta siedem złotych 30/100) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. W. kwoty 1.345,88 zł z tytułu dostarczonej energii elektrycznej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 kwietnia 2016 r.

w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

We wniesionym sprzeciwie pozwany wniósł w istocie o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut nieudowodnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił :

M. W. zawarł w dniu 21 grudnia 1999 r. umowę o przesył i sprzedaż energii elektrycznej do budynku mieszkalnego w S. przy ul. (...). Regulowanie należności z tytułu dostarczonej energii elektrycznej miało być dokonywane na podstawie faktury VAT wystawionej przez Przedsiębiorstwo (...), zgodnie z określonym na niej terminem płatności (§ 4 pkt 1 umowy). Odbiorca energii został zaliczony do V grupy przyłączeniowej odbiorców energii elektrycznej i został zakwalifikowany do grupy taryfowej G11 (§ 3 pkt1 umowy).

Dowód : umowa k. 23 - 26.

Grupa taryfowa G11 należy do grupy jedno – lub dwustrefowych bez kontroli mocy, za energią elektryczną zużywaną w wiejskich i miejskich gospodarstwach domowych oraz w pomieszczeniach gospodarczych związanych z prowadzeniem tych gospodarstw (pomieszczenia piwniczne, garaż, strych).

Dowód : decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 19.02.1999 r. k. 27 – 35.

Powód w okresie od sierpnia 2015 r. do grudnia 2015 r. wystawiał na rzecz pozwanego prognozy zużycia energii elektrycznej czynnej całodobowej na kwotę 280,87 zł.

Dowód : prognoza nr (...) k. 36 – 37,

prognoza nr (...)P2 k. 38 -39,

prognoza nr (...)P3 k. 61,

prognoza nr (...) k. 40 – 41.

Powód wystawił w dniu 11 grudnia 2015 r. notę odsetkową na kwotę 14,52 zł, za przekroczenie terminu płatności faktur (...)RW, (...), (...)P2, (...)P3, (...).

bezsporne.

W dniu 30 listopada 2015 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) dotyczącą rozliczenia prognoz objętych następującymi dokumentami (...), (...)P2, (...)P3, (...) na kwotę 1.298,70 zł.

Dowód : faktura VAT nr (...) k. 43 – 44.

Pismem z dnia 02 lutego 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.313,22 zł .

Dowód : ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty k. 45.

W listopadzie 2015 r. nie odnotowano zużycia energii pod adresem B. C. 3. W miesiącu grudzień 2015 r., odnotowano zużycie w ilości (...).

Według odczytu z dnia 29 grudnia 2015 r. dokonanego przez upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego zużycie energii całkowitej odpowiadało (...). Odczyt dokonany i zgłoszony przez odbiorcę energii całkowitej w dniu 03 listopada 2015 r. wynosił (...).

Dowód : historia odczytów k. 46

faktura VAT nr (...) k. 43 – 44.

Pozwany jest właścicielem domu jednorodzinnego położonego w S. przy ul. (...). Są tam zamontowane dwa liczniki energii elektrycznej – jeden na górze a drugi na dole. Faktury wystawione przez powoda dotyczą licznika znajdującego się na dole budynku o nr. (...). Pozwany korzysta z całej nieruchomości przy czym na dole pobór energii jest sporadyczny – tylko w czasie remontu, gdy chodzą urządzenia typu betoniarka.

Dowód : przesłuchanie pozwanego k. 69.

Sąd zwążył :

Sąd uznał powództwo za zasadne.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a to dokumentów przedłożonych przez powoda, jak również na podstawie dowodu z przesłuchania pozwanego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że legitymacja czynna powoda wynika z niekwestionowanego faktu, że jest on następcą prawnym Zakład (...) S.A. (następnie (...) S.A., następnie (...) Sp. z o.o.). Powód przejął część majątku tej spółki w wyniku jej podziału. Zgodnie z zatwierdzonym i ogłoszonym planem podziału w skład przejmowanego majątku wchodziła zorganizowana część przedsiębiorstwa, składająca się ze składników materialnych

i niematerialnych oraz zobowiązań związanych ze sprzedażą energii elektrycznej. Nadto powód zmienił firmę z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Powód dochodzi zapłaty z tytułu dostawy i sprzedaży energii do budynku położonego w S. przy ul. (...).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 Prawa energetycznego, dostarczanie energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży. Bez względu na charakter prawny łączącej dostawcę i odbiorcę umowy, dostawcy każdorazowo przysługuje – w zamian za realizowane dostawy energii elektrycznej – pieniężne świadczenie ekwiwalentne – wynagrodzenie za dostawę (sprzedaż) energii. W niniejszej sprawie umowy te miały charakter umów mieszanych z elementem sprzedaży. W myśl przepisu art. 535 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Dodać należy, że zgodnie z art. 555 k.c. przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii oraz do sprzedaży praw.

Stosownie do § 32 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. 2013, 1200 j.t.) rozliczeń z odbiorcami za dostarczaną energią elektryczną i świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo usługi kompleksowe dokonuje się w okresach rozliczeniowych określonych w taryfie i uzgodnionych w umowie.

Jak wynika z treści umowy pozwany został zaliczony do V grupy przyłączeniowej, odbiorców energii elektrycznej, a stosownie do rozdziału II B pkt 7 ust. 2 ppkt 2.2. dla odbiorców V grupy przyłączeniowej zakład (...) S.A. dokonuje rozliczeń za energią elektryczną i usługi przesyłowe w dwumiesięcznym okresie obrachunkowym. W myśl natomiast § 32 ust. 4 i 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Gospodarki - jeżeli okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc, w okresie tym mogą być pobierane opłaty za energią elektryczną oraz za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tej energii w tym okresie, ustalonego na podstawie zużycia wyznaczonego w oparciu o rzeczywiste odczyty urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, dokonane w analogicznym okresie poprzedniego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem ust. 5, który przewiduje, że w prognozach, o których mowa w ust. 4, należy uwzględniać zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze energii elektrycznej.

Powód wystawiał zatem prognozy zużycia na kwotę 280,87 zł za każdy miesiąc od sierpnia 2015 r. do grudnia 2015 r. Pozwany nie wykazał, aby w tym okresie dokonywał jakichkolwiek wpłat na rzecz powoda, zarzucił natomiast, że korzysta z energii do której jest przypisany licznik nr (...) (znajdujący się na dole domu) sporadycznie – jedynie w czasie prac remontowych, gdy chodzi betoniarka lub inne tego typu urządzenie (przesłuchanie pozwanego).

Powód przedstawił odczyt z licznika pozwanego o nr. (...), z którego wynika, że istotnie pobór energii nie następował w każdym miesiącu (co potwierdza twierdzenia pozwanego o sporadycznym poborze), niemniej pobór taki miał miejsce od listopada do grudnia 2015 r. w ilości 2.294 kWh. Odpowiada to cenie 589,10 zł a do tego doliczono także koszty związane z dystrybucją n kwotę 438,84 zł, opłatę dystrybucyjną stałą, opłatę przejściową i opłatę abonamentową, co przekłada się na łączną kwotę 1.055,85 zł Po doliczeniu podatku VAT odpowiada to sumie 1.298,70 zł (k. 43). Faktura, z której wynikają powyższe rozliczenia, jest fakturą rozliczeniową do prognoz objętych powództwem. Wynika z niej, że zużycie energii czynnej na dzień 29 grudnia 2015 r. wynosiło 33.896 kWh (odczyt dokonany przez inkasenta). Faktura rozliczeniowa jest wyższa niż suma prognoz (4 x 280,87 zł = 1.123,48 zł). Tym samym, zdaniem Sądu Rejonowego, powód może dochodzić zapłaty prognozowanych kosztów wraz z odsetkami za nieterminową zapłatę, a nadto rozliczenia podatku w wysokości 175,22 zł (faktura VAT k. 43), co łącznie stanowi wartość przedmiotu sporu.

W toku postępowania stanowisko pozwanego sprowadzało się do zakwestionowania zasadności żądania z uwagi na brak dowodów przedłożonych wraz z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a następnie kwestionowaniem dołączonej w wyniku uzupełnienia braków formalnych pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. umowy.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód przedłożył umowę o przesył i sprzedaż energii elektrycznej podpisaną przez odbiorcę. Pozwany w czasie przesłuchania podważał moc dowodową tego dokumentu wskazując, że nie ma pewności czy podpis widniejący

pod umową rzeczywiście jest jego podpisem. Jednoznacznie nie zaprzeczył by to on był stroną umowy, wskazał natomiast, iż z uwagi na odległy czas jej sporządzenia nie pamięta okoliczności z tym związanych. Sąd nie dał wiary tym zarzutom. Pozwany przyznał, że w nieruchomości położonej przy ul. (...) w Szczanie Z. ma energię elektryczną, a zatem musiał podpisać umowę o jej dostarczanie. O ile zaś strona kwestionowała wiarygodność dokumentu umowy mogła złożyć wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii. W myśl bowiem art. 253 zd. 1 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego, lub twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić.

Sąd miał na uwadze fakt, że pozwany przyznał, że w nieruchomości ma prąd. Korzysta z energii sporadycznie, niemniej wskazał, że w czasie remontu podłączane są na dole budynku różne urządzenia (licznik z którego dochodzona jest zapłata zamontowany jest właśnie na dole budynku). Nie ulega wątpliwości, że praca takich urządzeń (np. betoniarka) generuje koszty. Skoro zatem ostateczne rozliczenie prognoz jest wyższe, powód wykazał zasadność swojego powództwa z tytułu prognoz. Możliwość ich wystawiania, a tym samym obowiązek ich zapłaty wynika z powołanych przepisów Rozporządzenia Ministra Gospodarki oraz umowy łączącej strony.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego o nieprzedłożeniu przez powoda dowodów w elektronicznym postępowaniu upominawczym wskazać trzeba, że w myśl art. 505³² § 1 k.p.c. w pozwie powód powinien wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Dowodów nie dołącza się do pozwu. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, który wskutek wniesionego sprzeciwu stracił moc. Wobec powyższego w oparciu o przepis art. 505³⁷ § 1 k.p.c. (w brzmieniu właściwym na datę wytoczenia powództwa tj. 12 kwietnia 2016 r.) powód został wezwany do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie. Ponieważ powód w zakreślonym terminie uzupełnił wskazane braki przewodniczący wezwał pozwanego do uzupełniania sprzeciwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. Ponieważ niniejsza sprawa ma charakter sprawy rozpoznawanej w trybie przepisów o postępowaniu uproszczonym (art. 505¹ § 1 pkt 1 k.p.c.) pozwany został wezwany do złożenia sprzeciwu na urzędowym formularzu (art. 505² k.p.c.).

Reasumując powyższe powód wykazał zasadność dochodzonego roszczenia, zaś pozwany nie udowodnił jakoby żądanie zapłaty było niezasadne lub zawyżone. Ponadto jeśli pozwany kwestionował wysokość poboru energii wskazywanej przez licznik o nr. (...) mógł – stosownie do § 8 pkt 1 umowy - zgłosić powyższy fakt dostawcy energii. Brak jest dowodów, aby pozwany takie działania podejmował.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie przepisów art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Na koszty powoda składa się opłata sądowa od wniosku – 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł, kwota 0,30 zł poniesiona z tytułu prowizji w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości 360,00 zł.